

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 28. lipca 1894.

(Zawiera Nr. 159—164.)

159.

Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 14. czerwca 1894,

tyczące się uzupełnienia postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. czerwca 1891—VI (Dz. u. p. Nr. 78) o ułatwieniach obrotowych dla parowców przybrzeżnych pod względem kursów przez nich peryodycznie odbywanych.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu i interesowanemi królewsko węgierskimi Ministerstwami czyni się ułatwienia obrotowe, które rozporządzeniami ministeryalnemi z dnia 23. czerwca 1891—VI (Dz. u. p. Nr. 78) i z dnia 13. lipca 1892 (Dz. u. p. Nr. 115), przywołono parowcom morskim odbywającym kursy peryodyczne, zawisłemi od dalszego warunku, że artykuły żywności na tych statkach jako prowiant wiezione, tudzież cały ładunek statków składać się może wyłącznie z towarów śródkrajowych lub takich towarów zagranicznych, które są zasłonięte jakimkolwiek dokumentem cłowym.

Takim pod względem obrotu faworyzowanym parowcom pozwala się zresztą także zawiązać do portów, które w ogóle dla obrotu nie są otwarte (tak zwanych martwych), o ile rozchodzi się o owe porty wspomnianego rodzaju, które są wymienione w zatwierdzonym programie kursów.

Dalej uzupełnia się §. 4 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 23. czerwca 1893—VI postano-

wieniem, że w wypadkach, gdy parowce przedsiębiorstw, które proszą o zezwolenie im wzmiankowanych ulg, zawijają podczas kursów programowi odpowiadających do portów należących do obszaru obu państw, poprzednio nastąpić musi porozumienie się interesowanych obustronnie c. k. krajowych władz skarbowych i królewsko węgierskich władz skarbowych w tym względzie, czy przeciw programowi kursów nie czynią zarzutów, tudzież że na podstawie porozumienia się obustronnych Ministerstw skarbu zezwolenie na ulgi obrotowe wydane będzie przez Ministerstwo skarbu owego obszaru, w którym odnośne przedsiębiorstwo ma swoją siedzibę.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej niezwłocznie.

Warmbrand r. w.

Plener r. w.

160.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 27. czerwca 1894,

tyczące się odprawy celnej używanych zatyczek korkowych w celach uszlachetnienia winogrodu.

W porozumieniu z interesowanemi królewsko węgierskimi Ministerstwami rozporządza się, że używane zatyczki korkowe, służące do uszlachetnie-

nia winogrodu, odprowadzane być mają wedle numeru taryfy 95 a (wolne od cła) w wypadkach, gdy bywają sprowadzane przez winogrodników za poświadczeniem śródkrajowego towarzystwa ziemiańskiego, jako sprowadzane zatycki korkowe użyte będą do uszlachetnienia winogrodu.

Wspomniane poświadczenia, które winogrodnik winien posłać zagranicznemu wysyłającemu, muszą być przyłączone do listu przewoźnego towarzyszącego poście, a urzędowi cłowym wolno tylko takie posyłki odprowadzać wedle numeru taryfy 95 a, które nadeszły opatrzone wspomnianymi poświadczeniami.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Plener r. w.

Wurmbrand r. w.

Falkenhayn r. w.

161.

Ustawa z dnia 9. lipca 1894,

częściowo znosząca a częściowo zmieniająca postanowienia ustawy prasowej z dnia 17. grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 6 z r. 1863) i ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119).

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Obowiązek składania kaucyi w celu wydawania peryodycznego pisma drukowego znosi się i traci moc obowiązującą wszystkie ustawy i rozporządzenia, które odnoszą się do takich kaucyi.

Jeżeli z powodu wydawania peryodycznego pisma drukowego wyrzeczono karę pieniężną lub zwrot kosztów, a zapłacenie tych kwot w ośm dni po prawomocności orzeczenia prokuratorowi państwa nie będzie wykazane, władza bezpieczeństwa winna na żądanie prokuratora państwa wstrzymać wydawanie peryodycznego pisma drukowego na tak długo, dopóki zapłacenie nie będzie udowodnione.

Za nieuprawnione dalsze wydawanie peryodycznego pisma drukowego, co do którego stosownie do ustępu 2go zarządzono wstrzymanie wydawania, karany będzie winny jako za przestępstwo, stosownie do §. 25go ustawy prasowej.

§. 2.

Przewidzianego w §. 3, ustęp 5 ustawy prasowej, a politycznej władzy krajowej zastrzeżonego

udzielania pozwolenia na sprzedawanie peryodycznych pism drukowych nie wolno co do śródkrajowych peryodycznych pism drukowych odmówić temu, kto odpowiednio do postanowienia ustawy przemysłowej ma prawo do samoistnego wykonywania wolnego przemysłu.

Wzmiankowane zezwolenie jest ważne dla ubikacji przeznaczonych do wykonywania sprzedaży, które władzy wymieniono i co do śródkrajowych peryodycznych pism drukowych władzy wymienionych.

Zezwolenie może być cofnięte tylko z takich powodów, dla których władza, stosownie do ustawy przemysłowej cofnąć może uprawnienie do wykonywania wolnego przemysłu.

§. 3.

W wypadkach, gdy rozsprzedaż pism drukowych dokonywać się ma za pomocą stale utwierdzonych albo ruchomych przyrządów automatycznych, spis pism drukowych do rozsprzedaży przeznaczonych zaopatrzony być musi potwierdzeniem politycznej władzy krajowej.

Na przyrządach automatycznych musi być umieszczony wykaz pism drukowych, które są w przyrządzie zawarte a publiczności dostępne.

§. 4.

§. 491 ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23. maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 119) pozostaje w mocy z następującymi zmianami:

We wszystkich wypadkach aresztu, także po zatwierdzeniu wykonanego aresztu ze strony sądu (§. 488 u. o p. k.), gdy areszt, bądź to na podstawie wniesionego oskarżenia, bądź to w wypadkach postępowania obiektywnego (§. 493 u. o p. k.) po przeprowadzeniu postępowania opozycyjnego, uznany zostanie za niedający się usprawiedliwić, należy poszkodowanemu tym aresztem przy zastosowaniu obu ostatnich ustępów §. 491 u. o p. k. zapłacić z kasy państwowej wynagrodzenie dowodnej szkody.

§. 5.

Jeżeli areszt na śródkrajowe peryodyczne pismo drukowe zarządził prokurator państwa albo jeżeli zarządziła go władza bezpieczeństwa, wymienić należy przy wykonaniu aresztacji, jeżeli ją zarządził z powodu osnowy pisma drukowego, artykuł, który jest przyczyną aresztu, zaś w innych wypadkach powód aresztacji. Jeżeli areszt zarządził tylko z przyczyny niektórych ustępów pewnego artykułu, wzmiankowane ustępy wymienić należy przy wykonaniu aresztu.

Wspomniane uwiadomienia nie wykluczają ścigania karnego z przyczyny innych nie wymienionych powodów.

Części pisma drukowego odłączalne (załączki gazety itp.) nie zawierające nic karalnego, wyłączyć należy z aresztacji.

§. 6.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Madonna di Campiglio, dnia 9. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w.

Bacquehem r. w.

Schönborn r. w.

Plener r. w.

162.

Obwieszczenie Ministra handlu z dnia 18. lipca 1894,

o utworzeniu w Ministerstwie handlu i przy generalnej inspekcji austriackich kolei oddziału zawodowego dla spraw kolei lokalnych (Urzędu dla kolei lokalnych).

Jego cesarska i królewska Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. maja b. r. najmiłościwiej zezwolić, by w Ministerstwie handlu utworzono dla spraw kolei lokalnych osobny oddział zawodowy (Urząd dla kolei lokalnych) z dwoma biurami, a mianowicie:

- a) dla agendów legislacyjnych i administracyjnych i
- b) dla agendów technicznych i komercyjnych.

Zakres działania biura legislacyjnego i administracyjnego obejmuje: prace legislacyjne, sprawy koncesyjne, ogólne wykonywanie nadzoru państwa, sprawy towarzyskie, finansowe, tudzież wszelkie inne administracyjne i prawnicze, odnoszące się do kolei lokalnych.

Zakres działania biura technicznego i komercyjnego, będącego zarazem samodzielnym oddziałem generalnej inspekcji austriackich kolei, obejmuje:

1. Wydawanie opinii pod względem technicznym i komercyjnym co do przedstawianych projektów kolei lokalnych;
2. wykonanie robót dotyczących się ustanowienia trasy, wygotowywanie projektów generalnych lub szczegółowych na koszt państwa lub na rachunek interesentów, gdyby to było potrzebne;

3. przedsięwzięcie badań pod względem komercyjnym w połączeniu z zabezpieczeniem dodatków interesentów i wypracowywanie obliczeń co do prawdopodobnych dochodów;

4. wypracowywanie technicznych i taryfowych warunków koncesyjnych;

5. wdrażanie komisyjnych czynności urzędowych (rewizji trasy, komisji stacyjnej, obejścia administracyjnego i pertraktacji co do wyłączenia, techniczno-policyjnego badania);

6. interwencję przy wspomnianych komisjach;

7. orzekanie co do operatów komisyjnych we względzie technicznym i komercyjnym;

8. współdziałanie przy pertraktacjach, dotyczących się koncesji na koleje lokalne i przy czynnościach ustawodawczych, dotyczących spraw kolei lokalnych;

9. kierowanie budową i wykonywanie budowy kolei lokalnych w wypadkach, gdy budowę wykonują urzędy państwa a wykonanie tejże nie jest obowiązkiem generalnej dyrekcji kolei państwowych;

10. badanie i zatwierdzanie kontraktów co do ruchu na kolejach lokalnych;

11. nadzór i kontrolę (wykonawczą służbę nadzoru) co do budowy, konserwacji kolei i ruchu na niej, licząc tu także służbę przewozową, tudzież sprawy taryfowe samoistnych kolei lokalnych i małego znaczenia, o ile te koleje nie znajdują się w zarządzie generalnej dyrekcji austriackich kolei państwowych;

12. współdziałanie przy statystyce kolei lokalnych i małego znaczenia wspólnie z departamentem statystycznym Ministerstwa handlu;

13. stawianie wniosków i wydawanie opinii pod względem ustanowienia powszechnie obowiązujących przepisów, dotyczących się jak najdalej sięgających uproszczeń administracyjnych co do budowy i ruchu, licząc tu także kwestye taryfowe kolei lokalnych i małego znaczenia;

14. współdziałanie przy wykonywaniu tych agendów, którymi i nadal kierować będzie jednolicie co do wszystkich linii kolejowych właściwy oddział fachowy inspekcji generalnej austriackich kolei, mianowicie dotyczących się: spraw wojskowych i rozkładów jazdy, typów konstrukcyjnych na środki transportowe, prób kotłów, techniczno-policyjnego próbowania lokomotyw i innych spraw tym podobnych.

Urząd kolei lokalnych rozpoczął swoje czynności urzędowe dnia 1. lipca 1894.

Wurmbrand r. w.

163.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 23. lipca 1894,**

tyczące się rozszerzenia zakazu przywożenia z zagranicy marek do gry na różne inne przedmioty, które są podobne do znajdujących w obiegu monet śródkrajowych i zagranicznych.

W porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych i handlu, tudzież z interesowanemi królewsko węgierskiemi Ministerstwami rozszerza się wydany rozporządzeniem ministeryalnem z dnia 23. października 1886 (Dz. u. p. Nr. 153) zakaz przywożenia marek do gry, które co do wielkości, koloru i ozdób są podobne do monet stępla austriackiego lub węgierskiego, na wszystkie do monet podobne przedmioty, które choćby nawet tylko w części naśladują monety piętne stępla austriackiego lub węgierskiego, tudzież będące w obiegu zagraniczne monety piętne, bez względu na przeznaczenie tych przedmiotów, np. na marki do gry, ozdoby itp., mianowicie także i w tych przypadkach, jeżeli są opatrzone kluczkami itp.

Zakaz niniejszy nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Bacquehem r. w. Wurmbrand r. w.
Plener r. w.

164.**Rozporządzenie cesarskie z dnia z dnia 24. lipca 1894,**

tyczące się udzielania zapomóg z funduszów państwa na ulagodzenie niedostatku.

Na zasadzie §u 14go ustawy zasadniczej państwa z dnia 21. grudnia 1867 (Dz. u. p. Nr. 141) uznaję za stosowne rozporządzić co następuje:

§. 1.

Upoważniam Mój Rząd do wydania z funduszów państwa w miarę istotnej potrzeby kwot aż do wysokości 400.000 zł. w celu wsparcia ludności zasilku potrzebującej w tych okolicach niektórych królestw i krajów, które są niedostatkiem zagrożone.

§. 2.

Z wspomnianej kwoty użyć może Rząd kwotę częściową 200.000 zł. w celu udzielania zapomóg niewrotnych, w szczególności na zakupienie żywności, ziarna na zasiew, słomy i paszy dla bydła, a w miarę zachodzących okoliczności na odbudowanie domostw zniszczonych lub uszkodzonych, tudzież w celu wykonania publicznych robót ogółowi pożytek przynoszących.

§. 3.

Kwota 200.000 zł. użyta być może w celu udzielania nieoprocentowanych zaliczek osobom, które w skutek pożaru w Nowym Sączu w roku 1894 pomocy zapotrzebowały, w celu odbudowania zniszczonych domostw.

Zaliczki wspomniane udzielane będą albo na podstawie zabezpieczenia hipotecznego albo na podstawie gwarancyi gminy.

Splata wspomnianych zaliczek nastąpi począwszy od dnia 1. stycznia 1900 w najwyższej dziesięciu równych ratach rocznych.

Zaległe raty zaliczek mogą być ściągane w drodze politycznej egzekucyi.

§. 4.

Dokumenty prawne, podania i protokoły, tyjące się zapomóg i zaliczek w §§. 2 i 3 wymienione są wolne od stępli i opłat.

Jeżeli gmina Nowego Sącza uzna za potrzebne zarządzić hipoteczne zabezpieczenia zaliczek za jej gwarancyą udzielonych, za to żadnej należytości płacić nie będzie.

§. 5.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia, które nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych, rolnictwa i skarbu.

Ischl, dnia 24. lipca 1894.

Franciszek Józef r. w.

Windisch-Graetz r. w. Falkenhayn r. w.
Weltersheimb r. w. Bacquehem r. w.
Schönborn r. w. Wurmbrand r. w.
Madeyski r. w. Plener r. w.
Jaworski r. w.